

Žalm 104

Dobrořeč, duše má, Bohu

Ladislav Moravetz

1. Mocí svou rozdělil moře, vítr se stal jeho poslem,
plameny ohně mu slouží.
3. Navěky založil zemi, bezednou hlubinu zakryl,
rozlehlým vodám břeh určil.
4. Prameny k potokům vyslal, stékají k rozkvetlým stráním,
žiznivá zvěř se k nim sbíhá.
5. Suchou zem probouzí rosou, v zahradě dává vzrůst stromům.
Člověk v ní koná své dílo.
6. Slunce když nad obzor vyjde, za prací vychází člověk,
s večerem domů se vrací.
7. Pro radost lidskému srdci lahodné víno mu dává,
vydatným chlebem jej živí.
8. Velké je, Pane, tvé dílo, všechno jsi učinil moudře,
země je plná tvých tvorů.
9. S nadějí vzhlížejí k tobě a ty je v pravý čas sytíš,
štedře svou rukou jim žehnáš.
10. Zděsí se, když svou tvář skryješ, odejmeš svůj dech a hynou,
do prachu zpátky se vrací.
11. Ducha jim posíláš svého, abys jim obnovil zemi.
Sláva tvá zůstává věčná.
12. Budu ti zpívat, můj Pane, po celý život tě chválit,
Dobrořeč, duše má, Bohu!
Haleluja.

Jiří Pejla